

Besparelser på specialskoleområdet

I øjeblikket er der meget fokus på de sparetiltag der er i gang på FO – området, men i november skal byrådet beslutte noget som for nogle børn kan få meget større betydning for deres skolegang og hverdag. Man vil nemlig spare rigtig mange penge på skolernes specialområde.

I dette skoleår regner man med at området bruger ca. 70 mio. kr. , hvilket er 7 mio. kr. over det budgetterede. Dette merforbrug vil man gerne indhente over de næste 2 år. Måden man vil gøre det på, er ved at lægge en større del af arbejdet og ressourcerne - men dermed også ansvaret ud til skolelederne. Umiddelbart virker det jo ganske fornuftigt men er det nu det?

Folkeskoleloven §3 stk. 2:

”Børn har et retskrav på specialundervisning, hvis deres udvikling kræver det.”

vejledningen for specialundervisningen”,

”Der kan ikke henvises til manglende økonomiske ressourcer, når elevens undervisningsmæssige bistand vurderes.”

Spørgsmålet er nu - Hvis man i år vurderer, at man skal bruge 70 mio. kr. på at give børnene det undervisningstilbud de ifølge loven har et retskrav på, kan man så beslutte at man næste år skal spare adskillige millioner kr. - uden dermed at bryde loven? Med andre ord, skal man tage udgangspunkt i behovet, eller pengepungens størrelse?

Jeg tror ikke at løsningen er, at lægge kompetencen ud til skolelederne, derefter begrænse deres muligheder for at overholde loven / færre ressourcer, og når så klagerne kommer væltende, fra kommunens side at fralægge sig ansvaret, da dette jo nu er skoleledernes

Ja klager kommer der. På et år steg antallet af klagesager til ”klagenævn for vidtgående specialundervisning” til mere end det dobbelte på landsplan, og det er bemærkelsesværdigt, at i 2 ud af 3 afgørelser fik forældrene helt eller delvist medhold. Det må enten betyde, at forældrene er mere kvalificeret end - lærere, psykologer, ledere tilsammen - eller at skolerne/kommunerne ikke har de tilbud som børnene har krav på. Det som Gribskov er ved at lave er ikke ukendt andre steder.

Danmarks lærerforening har lavet en rundspørge til tillidsrepræsentanterne rundt om i landet, og af dem svarer 86%, at muligheden for at henvise elever med særlige behov til hjælp uden for normalklassen er rigtig dårlig. Professor i specialpædagogik Niels Egelund kalder det ”et dystert og alarmerende billede der tegner sig i undersøgelsen”. Bertel Haarder har reageret på undersøgelsen, og vil nu have en tilbunds gående undersøgelse af, hvordan folkeskolens rummelighed håndteres i kommunerne. Selv ombudsmanden er blevet opfordret til at se på det her.

I november skal byrådet behandle et forslag som forringer børn med specielle behovs vilkår –og det i en kommune som i forvejen ligger langt under gennemsnittet for, hvad man bruger i kroner pr. elev i vores region.

Kære politikere, hvordan vil I sikre, at børn får den undervisning de har et retskrav på?

Martin Utzon
Gribskov lærerkreds